

Prasība, kas celta 2019. gada 12. jūlijā — Crédit Lyonnais/ECB**(Lieta T-504/19)**

(2019/C 312/33)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībniekiPrasītāja: *Crédit Lyonnais* (Liona, Francija) (pārstāvji: *A. Champsaur* un *A. Delors*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pamatojoties uz LESD 256. un 263. pantu, atcelt Lēmumu ECB-SSM-2019-FRCAG-39, ko ECB pieņēmusi 2019. gada 3. maijā, ciktāl šajā lēmumā prasītājai ir liegta atļauja no sviras rādītāja aprēķina izslēgt 34 % no saviem riska darījumiem ar CDC;
- piespriet ECB atļūdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts LESD 266. pants un Vispārējās tiesas [nolēmumu] *res judicata* spēks. Prasītāja uzskata, ka, pamatodama savu lēmumu ar motīviem, ko Vispārējā tiesa jau ir izskatījusi un noraidījusi 2018. gada 13. jūlija spriedumā *Crédit agricole/ECB* (T-758/16, EU:T:2018:472), un turpinot uzsvērt teorētisku *État français* (Francijas Valsts) saistību neizpildes risku un aktīvu ārkārtas pārdošanas risku, nepierādīdama šo apgalvojumu ticamību, Eiropas Centrālā Banka esot pārkāpusi LESD 266. pantu un *res judicata* spēku.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, pirmkārt, ka esot pārkāpts 429. panta 14. punkts un 400. panta 1. punkta a) apakšpunkts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenāalajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV 2013, L 176, 1. lpp.) un, otrkārt, ka ECB esot pārsniegusi pilnvaras. Prasītāja uzskata, ka, pamatojot savu lēmumu ar to, ka pastāv koncentrācijas risks attiecībā uz *Caisse des dépôts et consignations* (turpmāk tekstā — "CDC"), lai atteiktos pilnībā izslēgt *Crédit Lyonnais* (turpmāk tekstā — "LCL") riska darījumus ar CDC no tās sviras rādītāja, ECB izvirza LCL prudenāalu prasību saistībā ar suverēnu riska darījumu koncentrāciju, kādu Regulas (ES) Nr. 575/2013 400. panta 1. punkta a) apakšpunktā tai nav atļauts izvirzīt, un pilnvaras, kas tai ir piešķirtas minētās regulas 429. panta 14. punktā, tā izmanto citiem mērķiem, nekā paredzēts šajā pantā.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, ko ECB esot pieļāvusi, turpinādama neņemt vērā regulēto uzkrājumu specifiku, tādējādi neizpildīdama savu pienākumu rūpīgi un objektīvi izvērtēt visus atbilstošos konkrētās lietas apstākļus un izdarīt nepieciešamos secinājumus. Prasītāja uzskata, ka, šādi rīkodamās, ECB pieļauj arī acīmredzamu kļūdu ar regulētajiem uzkrājumiem saistīto prudenālo risku vērtējumā.